

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1132
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0634/A/0632

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. mevrouw Katarina DE FRUYT2. de heer Charles LAEVENS3. mevrouw Bernadine VERHAEGHE4. De heer Prosper DE FRUYT5. mevrouw Anita VAN HULLE <p>vertegenwoordigd door advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Lies DU GARDEIN met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp, Hertsbergsestraat 4</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE2. De bvba CARPE DIEM <p>vertegenwoordigd door advocaat Bernard MARTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 3 bus 3.3</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 23 juni 2015 de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij.

De verwerende partij heeft, na heroverweging van haar eerdere beslissing die vernietigd werd door de Raad, het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 26 maart 2010 waarbij aan de tweede tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het plaatsen van een dak boven motoren, stilzwijgend afgewezen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 8000 Brugge, Schaarstraat 15, en met als kadastrale omschrijving Brugge, afdeling 2, sectie B, nummer 0715F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 7 oktober 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkommende partij met een beschikking van 6 november 2015 toe in de debatten, doch stelt anderzijds vast dat het verzoekschrift tot tussenkomst

op het eerste gezicht onontvankelijk is wegens laattijdigheid en dat de eerste tussenkomende partij de mogelijkheid moet krijgen om hierover tegenspraak te voeren. Deze mogelijkheid werd verleend bij het indienen van de schriftelijke uiteenzetting.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 oktober 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tweede tussenkomende partij met een beschikking van 27 november 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De eerste tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen geen laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 maart 2017.

Advocaat Lies DU GARDEIN voert het woord voor de verzoekende partijen. De verwerende, eerste tussenkomende partij en tweede tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

Op 28 december 2009 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tweede tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een dak boven motoren”*.

Het betreft meer bepaald het plaatsen van een zadeldak met pannen over de motoren, een akoestisch ventilatierooster op de kopse kanten van het dak, de regularisatie van de motoren, de verplaatsing van de uitblaasroosters naar de zolder. Tenslotte wordt de functie van de verdieping achterbouw omschreven als opslag.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De dienst leefmilieu van de stad Brugge verleent op 2 december 2009 een gunstig advies op voorwaarde dat wordt voldaan aan Vlare II, de politieverordening van 30 maart 1999 betreffende de bestrijding van nachtlawaai, en de ventilatie onder alle omstandigheid voldoende efficiënt zou zijn zonder de buurt te hinderen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 januari 2010 tot en met 9 februari 2010, worden drie bezwaarschriften ingediend door onder meer de huidige verzoekende partijen.

De brandweer van de stad Brugge brengt op 15 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 14 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 26 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing mits volgende voorwaarden:

“ ...

- Het ontwerp, waarvan de plannen genummerd zijn van 1/1 tot 1/1 is stipt na te leven Het hierbij gaand brandpreventieverslag dient strikt nageleefd te worden
- Het hierbijgaand advies van de Dienst Leefmilieu dient strikt nageleefd te worden. De wetgeving inzake lichten en zichten dient stipt nageleefd te worden
- Alle technische installaties (lift, verluchting, luchtbehandeling, ...) moeten binnen het hoofdvolume worden uitgevoerd
- Er mag geen enkele scheidingsmuur gewijzigd worden
- De dakbedekking is uit te voeren in rode gegolfde keramische pannen; Deze dakpannen zijn over de volledige (zichtbare) breedte gegolfd volgens een S-vormige curve, conform de vorm van de traditionele 'Vlaamse', 'Boonse' of 'Pottelbergse' pan
- Alle voorzorgen moeten genomen worden om elke schade te voorkomen aan de omliggende gebouwen, het openbaar domein (of de bomen)
- Het platte dak boven het atelier dient ontoegankelijk te blijven en mag niet gebruikt worden als dakterras.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 4 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 juli 2010 om dit beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de Brugse binnenstad, in de Schaarstraat 15. Op het perceel kwam tot september 2008 een ambachtelijke bakkerij "Jacobs" voor, aangekocht door Carpe Diem BVBA. Vanaf dan waren er klachten voor nachtlawaai.

Volgende onderdelen van de aanvraag werden duidelijk aangegeven op het plan:

1-regularisatie motoren koelinstallatie

2-zadeldak met pannen over de wederrechtelijk geplaatste motoren

3-akoestisch ventilatierooster op kopse kanten van dit zadeldak

4-verplaatsing uitblaasroosters naar zolder

5-de functie van de verdieping achterbouw wordt omschreven als opslag

De verhoging van de capaciteit van de bakkerij werd voor wat betreft de milieuvergunning klasse 3 gemeld aan de stedelijke diensten. Het advies van de dienst Leefmilieu dd 02.12.09 inzake huidig voorstel is voorwaardelijk gunstig. Een belangrijke voorwaarde is te voldoen aan de Vlaremwetgeving.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de Brugse gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen, van toepassing bij beoordelingen na 01.07.06.

Bij het maken van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening komen aspecten zoals laden- en lossen, storende zichten en visuele aspecten aan bod. Aanvrager geeft aan dat het nog steeds een ambachtelijke bakkerij betreft, waarbij enkel broden en pistolets gebakken worden. Er zijn slechts twee werknemers, en het laden van een maximum twee bestelwagens gebeurt tussen vijf uur en halfzes. Geoordeeld kan worden dat het in deze om een rendabilisering van een verouderde zaak gaat, ruimtelijk aanvaardbaar. Het geluid van de wederrechtelijke installatie op het dak kan als belangrijkste probleem omschreven worden.

De vergunning kan verleend worden onder een aantal voorwaarden, waaronder deze opgelegd door het schepencollege. Een bijkomende voorwaarde, eventueel te bespreken op de hoorzitting, dient echter opgelegd, zodat het pannendak niet enkel aan de kopse kanten uitgerust wordt met een akoestisch dempend rooster, maar ook onder de pannen isolatie of geluidsdempende panelen aangebracht worden.

Het beroep is gedeeltelijk gegrond, de voorwaarden van het schepencollege dienen aangevuld met deze aanvullende voorwaarde.

Volgende voorwaarden zijn aangewezen:

1-de voorwaarden zoals in eerste aanleg door het schepencollege opgelegd zijn van toepassing

2-het pannendak wordt bijkomend akoestisch geïsoleerd aan de onderzijde

...

Na de hoorzitting van 3 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 23 september 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de Brugse binnenstad, in de Schaarstraat 15, een woonstraat tussen de Gentpoortstraat en de Coupure, gedomineerd door de H. Magdalenakerk en het Astridpark. De bakkerij is gelegen onmiddellijk naast het hoekpand Schaarstraat-Zwarteleertouwerstraat, dus palend aan de achterste perceelsgrenzen van de woningen in de Zwarteleertouwerstraat 67, 69 en 71. Het aanvraagdossier bestaat uit een groot plan op schaal 1/50. Dit is grafisch duidelijk. Toch kunnen volgende vragen gesteld worden:

-de motoren wordt op geen enkele wijze nader omschreven

-wordt het pannendak zelf, onder de pannen, niet akoestisch geïsoleerd?

Het ontwerp voorziet in het bouwen van een hellend dak boven motoren (regularisatie). Dit is de titel. Het betreft in feite een acoustische kap, in de vorm van een pannendak en roosters, over de wederrechtelijk geplaatste koelgroepen.

Volgende onderdelen werden duidelijk aangegeven:

1-zadeldak met pannen over de motoren

2-akoestisch ventilatierooster op kopse kanten dak

3-regularisatie van de motoren

4-verplaatsing uitblaasroosters naar zolder

5-de functie van de verdieping achterbouw wordt omschreven als opslag

Enige nadruk dient gelegd op de pijnlijke historiek van dit dossier, met pv's en een plaatsbezoek. Op 4 april 2009 werd PV van vaststelling opgemaakt. Op 25 juni 2009 werd een plaatsbezoek uitgevoerd, waarbij ook de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en een ambtenaar van de dienst Leefmilieu aanwezig waren. De nu door het college vergunde regularisatie geeft aan dat toen geacht werd dat het plaatsen van een isolerend dak de zaak zou kunnen oplossen.

Trouwens, de verhoging van de capaciteit van de bakkerij werd gemeld aan de stedelijke dienst.

Aansluitend, het beroepschrift is goed samengesteld, met bijvoorbeeld een uitgebreide briefwisseling. Deze bevestigt de pijnlijke historiek van het dossier, die begon met het plaatsen van een koelinstallatie op een plat dak, zonder vergunning.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project heeft immers een beperkte verharde oppervlakte. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de Brugse gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen, van toepassing bij alle beoordelingen na 01.07.06.

Aangezien de aanvraag niet gelegen is in een BPA of verkaveling en volgens het gewestplan gelegen is in een gebied met cultuurhistorische en esthetische waarde, dient deze dan ook verder uitsluitend getoetst te worden aan de beginselen van een goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze o.m. blijkt uit de onmiddellijke omgeving.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Dit op het eerste zicht complex lijkend dossier, met een aanvraag die tot doel heeft wederrechtelijk in een stedelijke omgeving geplaatste koelgroepen te regulariseren en akoestisch te isoleren, dient gereduceerd tot de essentie, waarbij onderscheid gemaakt moet worden tussen milieutechnische eisen en deze van ruimtelijke ordening.

De uitbreiding van activiteit en productie werd gemeld aan de stedelijke dienst Leefmilieu. De capaciteit van de bakkerij werd tussen 2004 en 2009 verhoogd van 8,86kW tot 14,91kW. Vroeger kon een melding klasse 3 slechts tot 10 kW, nu kan dit tot 100W in woongebieden. Ook nu in het kader van voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd een advies gevraagd aan de dienst Leefmilieu, die tevens beschikt over de milieutechnische voorwaarden. Dit advies is voorwaardelijk gunstig, waarbij het schepencollege een logischerwijze voorwaardelijk gunstig was voor wat betreft het milieuaspect van de aanvraag.

Een openbaar onderzoek was juridisch gezien niet verplicht maar werd toch gehouden, waarbij drie bezwaarschriften ingediend werden.

De argumenten van beroeper kunnen weerlegd worden voor wat betreft de toch correct uitgevoerde aanplakking, een attest werd afgeleverd. Ook het gebruik van de verdieping is duidelijk op de plannen, het betreft berging, geen atelier. De storende zichten zijn dus beperkt te noemen. Het betreft deels een regularisatie, deels een nieuwe aanvraag.

De argumenten van beroeper die milieu-technische aspecten betreffen kunnen begrepen worden, anderzijds stelt de dienst Leefmilieu een aantal voorwaarden die een vergunning mogelijk kunnen maken.

Bij het maken van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening komen ook aspecten zoals laden- en lossen, storende zichten en visuele aspecten aan bod. Aanvrager geeft aan dat het nog steeds een ambachtelijke bakkerij betreft, waarbij enkel broden en pistolets gebakken worden. Er zijn slechts twee werknemers, en het laden van een, maximum twee bestelwagens gebeurt tussen vijf uur en halfzes. De bakkerij moet aan een zestal hotels leveren. Een bakkerij zoals Sint-Paulus bedient het tienvoudige. Geoordeeld kan worden dat het in deze om een rendabilisering van een verouderde zaak gaat, ruimtelijk aanvaardbaar.

Besloten kan worden dat voor wat betreft de milieuaspecten een aantal voorwaarden opgelegd kunnen worden, voor wat betreft de ruimtelijke inpassing stelt zich geen onaanvaardbaar probleem. Beroeper argumenteert dat nu een POGING wordt ondernomen om slechts 1 aspect, met name de geluidshinder van de koelgroepen, in te perken. Deze bezorgdheid van beroeper dient gedeeld, volgens de Dienst Leefmilieu (schrijven in bijlage van het beroepschrift, stuk 17) zullen nieuwe geluidsmetingen uitgevoerd moeten worden, al betreft het een bedenking, eerder dan een voorwaarde. Aanvullend dient opgemerkt dat de bakkerij voornamelijk 's nachts actief is, en een

koelinstallatie op het dak gedurende de nacht makkelijk hinderlijk is. De burens kunnen bijvoorbeeld bij warme nachten niet hun raam open zetten, zelfs als de installatie voldoet aan de Vlaremnormen is dit niet evident. Het verbieden van koeling tijdens de nacht is in deze, gezien de specifieke activiteit, ook geen oplossing.

Het is wel zo dat in dit geval het geluid van de wederrechtelijke installatie op het dak als belangrijkste probleem omschreven kan worden.

Op 26/03/2010 beslist het college van burgemeester en schepenen tot vergunning mits volgende voorwaarden :

- Het ontwerp is stipt na te leven
- Het hierbijgaand brandpreventieverslag dient strikt nageleefd te worden
- Het hierbijgaand advies van de Dienst Leefmilieu dient strikt nageleefd te worden De wetgeving inzake lichten en zichten dient stipt nageleefd te worden
- Alle technische installaties (lift, verluchting, luchtbehandeling, ...) moeten binnen het hoofdvolume worden uitgevoerd
- Er mag geen enkele scheidingsmuur gewijzigd worden.
- De dakbedekking is uit te voeren in rode gegolfde keramische pannen. Deze dakpannen zijn over de volledige (zichtbare) breedte gegolfd volgens een S-vormige curve, conform de vorm van de traditionele 'Vlaamse', 'Boomse' of 'Pottelbergse' pan
- Alle voorzorgen moeten genomen worden om elke schade te voorkomen aan de omliggende gebouwen, het openbaar domein (of de bomen) ,
- Het platte dak boven het atelier dient ontoegankelijk te blijven en mag niet gebruikt worden als dakterras.

Het advies van de dienst Leefmilieu is voorwaardelijk gunstig, waarbij gevraagd wordt om te voldoen aan de Vlaremwetgeving, aan de politieverordening dd 30.03.99 betreffende de bestrijding van lawaaihinder en een efficiënte ventilatie te voorzien zonder de buurt te hinderen.

Een bijkomende voorwaarde dient opgelegd: het pannendak moet niet enkel aan de kopse kanten uitgerust worden met een akoestisch dempend rooster, maar ook aan de onderzijde van de pannen dient isolatie of geluidsdempende panelen aangebracht worden. Het voorstel is derhalve passend in zijn omgeving en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening, mits het opleggen van een aantal voorwaarden.

4D CONCLUSIE

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de Brugse binnenstad, in de Schaarstraat 15. Op het perceel kwam tot september 2008 een ambachtelijke bakkerij 'Jacobs' voor, aangekocht door Carpe Diem BVBA. Vanaf dan waren er klachten voor nachtlawaai.

Volgende onderdelen van de aanvraag werden duidelijk aangegeven op het plan:

1-regularisatie motoren koelinstallatie

2-zadeldak met pannen over de wederrechtelijk geplaatste motoren

3-akoestisch ventilatierooster op kopse kanten van dit zadeldak

4-verplaatsing uitblaasroosters naar zolder

5-de functie van de verdieping achterbouw wordt omschreven als opslag

De verhoging van de capaciteit van de bakkerij werd voor wat betreft de milieuvergunning klasse 3 gemeld aan de stedelijke diensten. Het advies van de dienst Leefmilieu dd 02.12.09 inzake huidig voorstel is voorwaardelijk gunstig. Een belangrijke voorwaarde is te voldoen aan de Vlaremwetgeving.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de Brugse gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen, van toepassing bij beoordelingen na 01.07.06. Bij het maken van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening komen aspecten zoals laden- en lossen, storende zichten en visuele aspecten aan bod. Aanvrager geeft aan dat het nog steeds een ambachtelijke bakkerij betreft, waarbij enkel broden en pistolets gebakken worden. Er zijn slechts twee werknemers, en het laden van een, maximum twee bestelwagens gebeurt tussen vijf uur en halfzes. Geoordeeld kan worden dat het in deze om een rendabilisering van een verouderde zaak gaat, ruimtelijk aanvaardbaar. Het geluid van de wederrechtelijke installatie op het dak kan als belangrijkste probleem omschreven worden.

De vergunning kan verleend worden onder een aantal voorwaarden, waaronder deze opgelegd door het schepencollege. Een bijkomende voorwaarde, dient echter opgelegd, zodat het pannendak niet enkel aan de kopse kanten uitgerust wordt met een akoestisch dempend rooster, maar ook onder de pannen isolatie of geluidsdempende panelen aangebracht worden.

Het beroep is gedeeltelijk gegrond, de voorwaarden van het schepencollege dienen aangevuld met deze aanvullende voorwaarde.

I-de voorwaarden zoals in eerste aanleg door het schepencollege opgelegd zijn van toepassing 2-het pannendak wordt bijkomend akoestisch geïsoleerd aan de onderzijde ...”

De Raad vernietigt de beslissing van 23 september 2010 met het arrest nummer A/2014/0443 van 17 juni 2014. De Raad beveelt in dit arrest de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.

Met het oog op het nemen van een herstelbeslissing adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 23 oktober 2014 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

3. INHOUDELIJKE BESPREKING

3A. BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de Brugse binnenstad, in de Schaarstraat 15, een woonstraat tussen de Gentpoortstraat en de Coupure, gedomineerd door

de H. Magdalenakerk en het Astridpark. De bakkerij is gelegen onmiddellijk naast het hoekpand Schaarstraat-Zwarteleertouwerstraat, dus palend aan de achterste perceelsgrenzen van de woningen in de Zwarteleertouwerstraat 67, 69 en 71.

Het aanvraagdossier bestaat uit een groot plan op schaal 1/50. Dit is grafisch duidelijk.

Toch kunnen volgende vragen gesteld worden:

-de motoren wordt op geen enkele wijze nader omschreven

-wordt het pannendak zelf, onder de pannen, niet akoestisch geïsoleerd?

Het ontwerp voorziet in het bouwen van een hellend dak boven motoren (regularisatie).

Dit is de titel. Het betreft in feite een acoustische kap, in de vorm van een pannendak en roosters, over de wederrechtelijk geplaatste koelgroepen.

Volgende onderdelen werden duidelijk aangegeven:

1-zadeldak met pannen over de motoren

2-akoestisch ventilatierooster op kopse kanten dak

3-regularisatie van de motoren

4-verplaatsing uitblaasroosters naar zolder

5-de functie van de verdieping achterbouw wordt omschreven als opslag

Enige nadruk dient gelegd op de pijnlijke historiek van dit dossier, met pv's en een plaatsbezoek. Op 4 april 2009 werd PV van vaststelling opgemaakt. Op 25 juni 2009 werd een plaatsbezoek uitgevoerd, waarbij ook de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en een ambtenaar van de dienst Leefmilieu aanwezig waren. De nu door het college vergunde regularisatie geeft aan dat toen geacht werd dat het plaatsen van een isolerend dak de zaak zou kunnen oplossen. Trouwens, de verhoging van de capaciteit van de bakkerij werd gemeld aan de stedelijke dienst.

Aansluitend, het beroepschrift is goed samengesteld, met bijvoorbeeld een uitgebreide briefwisseling. Deze bevestigt de pijnlijke historiek van het dossier, die begon met het plaatsen van een koelinstallatie op een plat dak, zonder vergunning.

38 TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

' De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project heeft immers een beperkte verharde oppervlakte. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de Brugse gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen, van toepassing bij alle beoordelingen na 01.07.06.

Volgens de beslissing van de RVVb (Raad voor Vergunningenbetwistingen) dient in eerste instantie de planologische verenigbaarheid met de omgeving onderzocht. In de vernietigde beslissing werd immers als vanzelfsprekend verondersteld dat dit het geval was, maar werd dit niet gemotiveerd. Hierbij geeft de RVVb de richting aan:

...zonder enig onderzoek naar de aard van de handelsfunctie en zonder enig onderzoek naar de vraag of deze functie, gelet op de aard en de omvang na uitvoering der werken, nog bestaanbaar is met de bestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. Dit houdt nochtans een onderzoek in naar de ruimtelijke draagkracht van de functie wonen in het woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde en de impact daarop door de andere functie.

De RVVb voegt hieraan het volgende toe:

Deze motivering dient des te concreter, preciezer en zorgvuldiger te gebeuren nu vaststaat dat er reeds in het openbaar onderzoek bezwaren werden ingediend met betrekking tot de bestaanbaarheid van de bakkerij en dat deze bezwaren werden herhaald naar aanleiding van het administratief beroep.

Daar waar in het eerste fragment gesteld wordt dat de functie, na uitvoering der werken, nog bestaanbaar moet zijn met de planologische bestemming, zou verondersteld kunnen worden dat het voorzien van koelgroepen geen fundamenteel verschil maakt voor wat betreft het al dan niet verenigbaar zijn van de bestaande bakkerij met de omgeving. In het tweede fragment stelt de RVVb evenwel uitdrukkelijk dat de bestaanbaarheid van de bakkerij dient onderzocht.

In het kader van het hernemen van de beslissing werden door de beroepsindieners bijkomende argumenten geformuleerd met betrekking tot het arrest van de RVVb. Hierbij wordt gesteld dat bij de vorige beoordeling van het dossier ten onrechte geen rekening gehouden werd met de heroriëntering van de activiteiten. De voormalige bakkerij was volgens beroepers enkel gericht op lokale bewoners via raamverkoop. Inderdaad is het zo dat in het vorige advies van de PSA gesteld wordt dat het om een loutere rentabilisering gaat van de ambachtelijke bakkerij met twee werknemers en dat er slechts twee bestelwagens zouden worden geladen en gelost. Beroeper stelt dat uit het schrijven van de raadsman van Carpe Diem blijkt dat er 15 werknemers tewerkgesteld zijn. Beroeper staakt dit met stuk 2, dat evenwel het attest van aanplakking blijkt te zijn. Deze vergissing valt makkelijk te corrigeren. In dit schrijven wordt volgens beroeper tevens bevestigd dat er aan drie vestigingen wordt geleverd. Als bijkomend stuk voert beroeper ook de statuten aan van de bvba Carpe Diem, waarin effectief wordt aangegeven dat de vennootschap gericht is op de productie van brood en banket voor allerhande derden (feestzalen, verbruikszalen, andere banketbakkerijen).

Het is niet meteen duidelijk waar de veronderstelling in het verslag van de PSA d.d. 20/07/2010, dat het om een ambachtelijke bakkerij met twee werknemers en twee bestelwagens gaat, vandaan komt. Deze feitelijke onjuistheden worden voorafgegaan door de woorden: 'aanvrager geeft aan'. Het blijkt zo te zijn dat reeds begin november 2008 een melding gebeurde bij de Ombudsman, waarbij opgemerkt wordt dat de bakkerij vroeger een familiezaak was, maar in september-oktober 2008 overgenomen werd en uitgebouwd door de nieuwe eigenaar. Tijdens de hoorzitting in het kader van de vorige behandeling door de Deputatie, werd wel opgemerkt dat leveringen aan drie winkels gebeurden, maar werden de foutieve uitgangspunten zoals geponeerd in het verslag van de PSA niet weerlegd. Dit gebeurt nu wel. Het blijkt effectief te gaan om een sterk uitgebreide activiteit. Dit wordt overigens ook bevestigd door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zijn advies dd 22.03.10, waarbij de productiviteitsverhoging beschreven wordt, inclusief mogelijke storende gevolgen.

Beroeper geeft aan dat een onaanvaardbare hinder het geval is, meer bepaald geluidhinder van de nieuwe alu schoorstenen en de airco (zeven dagen op zeven), het aan- en afrijden van bestelwagens (dit zullen er effectief meer dan twee zijn gezien de uitgebreide activiteiten) en het gebruik van karren gedurende de nacht, in het atelier en de gang die grenzen aan de woning van beroeper. Verder wordt gewezen op een zekere mobiliteitshinder, en dat vanaf 4 uur 's nachts. Beroeper voegt fotomateriaal toe. Tenslotte geeft beroeper ook geur- en stofhinder aan. Hij voegt ook een foto toe van werknemers die vanuit de werkplaats uitkijken op de tuin, slaapkamer en koer van beroeper. Hierbij dient opgemerkt dat bij een vorige beoordeling, ook aangegeven op de plannen, een berging verondersteld werd. Het blijkt toch om meer te gaan. Een historiek van processen-verbaal en klachten wordt weergegeven, en aangetoond in overtuigingsstukken.

Uit bovenstaande mag blijken dat de Deputatie bij de beoordeling op het verkeerde been gezet werd, het blijkt in deze om meer dan een beperkte en ambachtelijke bakkerij te gaan. Anderzijds is het niet zo dat enkel ambachtelijke bakkerijen aanvaardbaar zijn in een woongebied, onder bepaalde voorwaarden is ook kleinbedrijf mogelijk. Art. 5.1.0 bepaalt dat

wonen mogelijk is, alsmede handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet afgezonderd moeten worden.

Uit de historiek van pv's en klachten, uit de bijkomende argumentatie van beroepers, en uit een aantal geluidsmetingen van de dienst Leefmilieu kan vastgesteld worden dat de situatie hinderend is. Beroeper voegt ter staving stukken 6 t.e.m. 9 toe. Opgemerkt moet worden dat deze metingen op de eerste plaats geluid tijdens de nachtperiode betreffen. Er wordt wel ook vastgesteld dat bakpapier op de koer van omliggende woningen terecht komt.

In deze fase van de procedure wijst beroeper ook op de specifieke kenmerken van de omgeving. De bakkerij is gelegen in een bouwblok met grote woningdichtheid, de straten zijn smal.

Het is nu aan de Deputatie bij het hernemen van de beslissing rekening te houden met de uitgebreide inzichten, waarbij het de vraag is of dergelijke bakkerij verenigbaar is met de omgeving. Deze vraag werd immers door de RVVb naar voor geschoven, dit gaat dus verder dan een onderzoek naar de verenigbaarheid met het eigenlijke voorwerp van de aanvraag die in feite om een regularisatie van een hellend dak boven motoren ging, zo was ook de titel van de aanvraag.

Het opleggen van geluidsnormen toont geenzins aan dat er geen geluidshinder zou zijn, dat deze er wel degelijk is mag blijken uit voorgaande. Het opleggen van voorwaarden inzake isolatie is niet meteen een oplossing, omdat het om een zeer technische aangelegenheid gaat. Op dit moment stelt zich een probleem inzake geluid, en in feite ook inzake mobiliteit en storende zichten, mogelijks ook inzake geuren. Nu de RVVb stelt dat

de aanvraag in een ruimer verband gezien moet worden, meer bepaald de bestaanbaarheid van de bakkerij in zijn woonomgeving onderzocht moet worden, dient besloten dat dit niet het geval is.

Besloten kan worden dat de aanvraag niet gelegen is in een BPA of verkaveling en volgens het gewestplan gelegen is in een gebied- met cultuurhistorische en esthetische waarde, waarbij de bakkerij evenwel niet bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Bovenstaande legaliteitsbelemmering maakt een ruimtelijke beoordeling in feite irrelevant. De stelling zoals bij de vorige beoordeling gevolgd, dat de aanvraag gereduceerd moet worden tot de essentie, waarbij onderscheid gemaakt moet worden tussen milieutechnische eisen en deze van ruimtelijke ordening, zonder de verenigbaarheid van de bakkerij met de bestemming te onderzoeken, kan niet volgehouden worden. Het gaat in deze dus om meer dan om het eigenlijke voorwerp van de aanvraag, die als titel 'bouwen hellend dak boven motoren' heeft.

Tijdens vorige beoordeling werd, onder het deel beoordeling van de goede RO, gesteld:

De uitbreiding van activiteit en productie werd gemeld aan de stedelijke dienst Leefmilieu. De capaciteit van de bakkerij werd tussen 2004 en 2009 verhoogd van 8,86kW tot 14,91kW. Vroeger kon een melding klasse 3 slechts tot 10 kW, nu kan dit tot 100W in woongebieden. Ook nu in het kader van voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd een advies gevraagd aan de dienst Leefmilieu, die tevens beschikt over de milieutechnische voorwaarden. Dit advies is voorwaardelijk gunstig, waarbij het schepencollege een logischerwijze voorwaardelijk gunstig was voor wat betreft het milieuaspect van de aanvraag.

De argumenten van beroeper die milieu-technische aspecten betreffen kunnen begrepen worden, anderzijds stelt de dienst Leefmilieu een aantal voorwaarden die een vergunning zouden kunnen mogelijk maken.

Bij het maken van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening komen ook aspecten zoals laden- en lossen, storende zichten en visuele aspecten aan bod. Aanvrager gaf aan dat het nog steeds een ambachtelijke bakkerij betreft, waarbij enkel broden en pistolets gebakken worden. Dit blijkt nu echter niet te kloppen.

Besloten kan worden dat het geluid van de wederrechtelijke installatie op het dak na het arrest van de RVVb niet meer als belangrijkste probleem omschreven kan worden. Het gaat om meer dan dat, het betreft de verenigbaarheid van de bakkerij met de woonomgeving.

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de Brugse binnenstad, in de Schaarstraat 15. Op het perceel kwam tot september 2008 een ambachtelijke bakkerij 'Jacobs' voor, aangekocht door Carpe Diem BVBA. Vanaf dan waren er klachten voor nachtlawaai.

Volgende onderdelen van de aanvraag werden duidelijk aangegeven op het plan:

1-regularisatie motoren koelinstallatie

2-zadeldak met pannen over de wederrechtelijk geplaatste motoren

3-akoestisch ventilatierooster op kopse kanten van dit zadeldak

4-verplaatsing uitblaasroosters naar zolder

5-de functie van de verdieping achterbouw wordt omschreven als opslag

Tijdens de vorige beoordeling werd gesteld:

Aanvrager geeft aan dat het nog steeds een ambachtelijke bakkerij betreft, waarbij enkel broden en pistolets gebakken worden. Er zijn slechts twee werknemers, en het laden van een, maximum twee bestelwagens gebeurt tussen vijf uur en halfzes. Geoordeeld kan worden dat het in deze om een rendabilisering van een verouderde zaak gaat, ruimtelijk aanvaardbaar. Het geluid van de wederrechtelijke installatie op het dak kan als belangrijkste probleem omschreven worden.'

De RVVb voegt hieraan het volgende toe:

Deze motivering dient des te concreter, preciezer en zorgvuldiger te gebeuren nu vaststaat dat er reeds in het openbaar onderzoek bezwaren werden ingediend met betrekking tot de bestaanbaarheid van de bakkerij en dat deze bezwaren werden herhaald naar aanleiding van het administratief beroep.

In het kader van het hernemen van de beslissing werden door de beroepsindieners bijkomende argumenten geformuleerd met betrekking tot het arrest van de RVVb. Hierbij wordt gesteld dat bij de vorige beoordeling van het dossier ten onrechte geen rekening gehouden werd met de heroriëntering van de activiteiten. De voormalige bakkerij was volgens beroepers enkel gericht op lokale bewoners via raamverkoop. Bovendien blijkt in de omgeving een grote woningdichtheid het geval te zijn en is de bakkerij gelegen in smalle straatjes. Bij een nieuwe beoordeling dient de deputatie rekening te houden met de gestelde hinderaspecten (en gewijzigde gegevens).

Naar aanleiding van de vernietiging van de vorige beslissing van de Deputatie dient afgewogen of de bakkerij verenigbaar is met de woonomgeving, en kan besloten worden dat dit niet (meer) het geval is, en dat het beroep gegrond is, de vergunning geweigerd moet worden. Het ware goed de zaak op de hoorzitting bijkomend te bespreken.

Brugge, 23 oktober 2014

...

Met een brief van 11 mei 2015 stelt de verwerende partij de verzoekende partijen op de hoogte van het feit dat de termijn waarover zij beschikte om een nieuwe beslissing te nemen is verstreken, zij niet langer bevoegd is om uitspraak te doen over het beroep en het administratief beroep geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.1.

Met een beschikking van 6 november 2015 stelt de voorzitter van de Raad vast dat het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij op het eerste gezicht laattijdig is ingediend.

Met een aangetekende brief van 14 september 2015 heeft de griffier aan de verzoekende partij tot tussenkomst een afschrift van het verzoekschrift betekend.

Met een aangetekende brief van 7 oktober 2015 verzoekt het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE om in de procedure tot vernietiging te mogen tussenkomen.

1.2.

Een verzoekschrift tot tussenkomst wordt ingediend binnen een vervaltermijn van twintig dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van een afschrift van het verzoekschrift, met toepassing van artikel 61, §1 Procedurebesluit. De termijn van de verzoekende partij tot tussenkomst om een verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen verstreek derhalve op maandag 5 oktober 2015.

De eerste tussenkomende partij heeft de mogelijkheid gekregen om hierover tegenspraak te voeren, met name in haar schriftelijke uiteenzetting. De Raad stelt vast dat zij geen enkel betoog voert omtrent de ontvankelijkheid van haar tussenkomst, noch dat zij eventuele redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling aanvoert die de laattijdigheid van haar tussenkomst kunnen verklaren. De eerste tussenkomende partij was evenmin aanwezig op de zitting van 28 maart 2017 en kon hieromtrent derhalve niet geïnterpelleerd worden.

Het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is onontvankelijk.

2.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

De Raad stelt vast dat de tweede tussenkomende partij zich beperkt heeft tot een verzoek tot tussenkomst zonder enige inhoudelijke argumentatie. Andere procedurestukken worden niet ingediend.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hierover geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de betaling van het rolrecht

1.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van 23 juni 2015 werd opgesteld namens vijf verzoekende partijen.

Met een aangetekende brief van 28 juli 2015 stelt de griffie de verzoekende partijen in kennis van de ontvangst van het verzoekschrift en verzoekt hen tot betaling van het rolrecht ten bedrage van 875 euro binnen een vervaltermijn van vijftien dagen.

De verzoekende partijen hebben op 31 juli 2015 een rolrecht gestort van 175 euro, met name het verschuldigde rolrecht voor één verzoekende partij voor de vernietigingsprocedure. In een brief aan de Raad verduidelijkt de raadsman van de verzoekende partijen op 3 augustus 2015 dat het rolrecht werd betaald voor de eerste verzoekende partij.

2.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat het beroep in hoofde van de tweede, derde, vierde en vijfde verzoekende partij niet ontvankelijk is wegens niet betaling van het verschuldigde rolrecht.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de eerste verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het belang van de eerste verzoekende partij als volgt:

“ ...

Verzoekende partijen stellen het beroep in als personen die hinder of nadelen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing (artikel 4.8.11, § 1, eerste lid 3° VCRO)

Meer concreet is de eerste verzoekende partij de bewoonster van een woning gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de betrokken inrichting.

(...)

De bestreden beslissingen laten een aantal aanpassingswerken toe aan de bakkerij gelegen aan de Zwarteleeertouwerstraat 71 (dichtbebouwde kern van het centrum van de stad Brugge). Deze aanpassingswerken hebben tot doel de aanvankelijke ambachtelijke en kleinschalige bakkerij, enkel gericht op lokale raamverkoop voor omwonenden, om te

vormen tot een bakkerij met een semi-industrieel karakter, hoofdzakelijk gericht op uitvoer van brood en banket aan andere koude bakkerijen, tearooms, feestzalen, hotels, enz. De exploitatie van deze nieuwe sterk uitgebreide activiteit geeft vanzelfsprekend aanleiding tot heel wat onaanvaardbare hinder voor de verzoekende partijen, m.n.:

- Geluidshinder door het intensieve gebruik (7 dagen op 7) van de nieuwe aluminium schoorstenen en de airco-installatie, het aan- en afrijden van bestelwagens die producten komen leveren of brood en banket komen afhalen, het opstarten van de bakovens en het gebruik van de bakkerskarren gedurende de nacht (dit alles in het atelier en de gang die grenzen aan de woning van de eerste verzoekende partij).
- Mobiliteitshinder door het aanleveren van grondstoffen en het afhalen van producten voor de andere vestigingen (vanaf 4u 's nachts). Zoals uit de foto's blijkt (zie verder), zijn de straten (binnenstad van Brugge) niet aangepast aan de zware vrachtwagens die voor deze leveringen gebruikt worden.
- Geur- en stofhinder toe te schrijven aan de dampen van de drie nieuwe schoorstenen en afvoerbuizen van de bakovens. Aangezien de woningen van de verzoekende partijen onmiddellijk naast deze schoorstenen en buizen zijn gelegen, zorgt dit er namelijk voor dat de bakwalm, de roet, resten bakpapier edm. terechtkomen op hun eigendom (m.n. op de koer, vensters, deuren, was die uithangt,....). Het probleem van het bakpapier in de tuin werd inmiddels verminderd door het aanbrengen van een netje op de uitlaatbuis.
- Visuele hinder doordat het vroegere uitzicht van de omwonenden wordt aangetast door de storende buizen, schoorstenen en airco-installatie.
- Aantasting van de privacy van de omwonenden door het inrichten van de voormalige meelzolder als werkplaats (en het plaatsen van een schuifraam hiervoor). Vanuit deze werkplaats en dit schuifraam kijken de werknemers van de bvba CARPE DIEM uit op de binnentuin, slaapkamer, keuken en koer van de eerste verzoekende partij.

Uit de feitenuiteenzetting blijkt dat de deputatie op 23 september 2010 een vergunning heeft toegekend voor deze aanpassingswerken. De huidige verzoekende partijen hebben deze vergunningsbeslissing op 29 oktober 2010 bij uw Raad aangevochten (procedure gekend onder 1011/0214/A/8/0183). Uw Raad heeft in het arrest van 17 juni 2014 de vergunningsbeslissing van 23 september 2010 vernietigd (RvVb 17 juni 2014, A/2014/0443). In dit arrest werd aanvaard dat de verzoekende partijen een voldoende belang hadden om de vergunning voor de aanpassingswerken aan te vechten voor uw Raad. Nu de bestreden beslissing hetzelfde voorwerp heeft, dient het standpunt van uw Raad te worden hernomen.

...

2.

De verwerende partij betwist het belang van de eerste verzoekende partij:

“ ...

2. De verzoekende partij beoogt, met de hier aan de orde zijnde vordering, een annulatie van de stilzwijgende afwijzing van het administratief beroep. Uit de omschrijving van het belang geeft verzoekende partij aan onaanvaardbare geluidshinder, mobiliteitshinder, geur- en stofhinder alsook visuele hinder te zullen ondervinden. Hiermee lijkt verzoekende partij aan te geven dat de vermeende hinder of nadelen voortvloeien uit

de vergunning die ooit, op 26 maart 2010, hetzij vijf jaar terug, door het College van Burgemeester en Schepenen is verleend. Op die manier wordt ten onrechte de indruk gegeven dat de beslissing van het CBS (opnieuw) een in het rechtsverkeer aanwezige rechtshandeling is.

3. De verzoekende partij verliest immers uit het oog dat de procedure te dezen niet een beroep is tegen een “stilzwijgende afwijzing” van een beroep tegen een vergunning van het CBS. Te dezen is het immers zo dat de deputatie reeds op administratief beroep van o.m. de verzoekende partij een vergunning heeft verleend. Het is precies deze vergunning die uw Raad heeft vernietigd en waaromtrent de verwerende partij opnieuw uitspraak moest doen, volgens de Raad van State in het Imbos-arrest, binnen de termijn die uw Raad heeft bepaald.

Het is sinds mensenheugenis vaste rechtspraak van de Raad van State dat het administratief beroep “devolutieve werking” heeft.

Dit betekent dat het hoger beroep de zaak in haar geheel bij de hogere overheid aanhangig maakt, zelfs al zou slechts tegen een deel van het bestreden besluit zijn opgekomen. (zie o.m. RvS 20 november 1998, nr. 77.076; RvS 3 oktober 2000, nr. 90.016).

Het hoger beroep heeft door het devolutief karakter als gevolg dat het besluit zijn materiële rechtskracht verliest en onwerkzaam wordt. De in de loop van de vergunningsprocedure in eerste aanleg genomen beslissingen worden geacht niet meer te bestaan, ze verdwijnen uit het rechtsverkeer.

De Raad van State wees reeds met zoveel woorden in het arrest RvS nr. 190.411 van 13 februari 2009 :

“Ingevolge het devolutief karakter van het administratief beroep bij de bestendige deputatie, is die beslissing echter uit het rechtsverkeer verdwenen. Het beroep van de verzoekende partij is in zoverre niet ontvankelijk.”

Volledig ten onrechte lijkt de verzoekende partij de mening toegedaan dat na de vernietiging door uw Raad van de vorige beslissing van verwerende partij, de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen doet “herleven”.

Dit kan dus niet. Immers, de deputatie heeft reeds een beslissing genomen, die weliswaar door uw Raad werd vernietigd, doch dit kan nooit als gevolg hebben dat de vergunning van het CBS zou “herleven/verrijzen”.

Immers het beroep zelf, dat inderdaad ooit o.m. door de verzoekende partij is aangetekend maakt dat de beslissing van het CBS uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Op dit principe is een decretale correctie ingevoerd met art. 4.7.23 §2 en §5 VCRO krachtens dewelke de vergunning van het CBS wel herleeft als de deputatie niet tijdig een beslissing heeft genomen op het (oorspronkelijke) beroep. Door de stilzwijgende weigering van het beroep wordt het dossier als het ware terug aan het CBS overgedragen.

Te deze is de situatie volstrekt anders. Immers de deputatie heeft reeds (tijdig) een gemotiveerde beslissing genomen. Daardoor is de beslissing van het CBS voorgoed en onherroepelijk uit het rechtsverkeer verdwenen.

Bijgevolg beschikt de bouwheer over geen uitvoerbare vergunning meer en komt men (gelet op de Imbos-rechtspraak) in een juridisch vacuüm terecht waarbij men zich de vraag kan stellen welk belang de verzoekende partij heeft om op te komen tegen de stilzwijgende afwijzing van het beroep. Immers, er is geen uitvoerbare vergunning meer. Door haar

beroep kan de verzoekende partij geen nadeel dat zij beweert te lijden herstellen. Immers, er is geen nadeel meer te lijden bij gebrek aan een uitvoerbare vergunning.

Dit beroep is zonder meer en zonder enig twijfel onontvankelijk.

...

3.

De verzoekende partijen beantwoorden de exceptie:

“ ...

1. De verzoekende partij heeft de stilzwijgende afwijzing van haar beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 26 maart 2010 houdende toekenning van een vergunning onder voorwaarden voor het plaatsen van een dak boven motoren, gelegen Schaarstraat 15 te 8000 Brugge aangevochten bij uw Raad.

Volgens de verwerende partij zou dit beroep onontvankelijk zijn. Volgens de verwerende partij zou de vergunningsbeslissing van het schepencollege volledig verdwenen zijn. De beslissing van het schepencollege zou niet kunnen herleven door het feit dat de deputatie geen beslissing heeft genomen binnen de opgelegde injunctietermijn. De verwerende partij stelt dat zij reeds een beslissing heeft genomen in het desbetreffende dossier (m.n. de vergunningsbeslissing 23 september 2010). Gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep, zou de beslissing van het schepencollege van 26 maart 2010 volledig zijn verdwenen door deze beslissing van 23 september 2010. De verwerende partij komt finaal tot de vaststelling dat er geen vergunning meer voorhanden is en de verzoekende partij bijgevolg geen belang meer zou hebben bij een beroep bij uw Raad.

De verzoekende partij is gekant tegen een vergunning die een uitbating als semi-industriële bakkerij toelaat in de Schaarstraat 15 te Brugge. De verzoekende partij kan zich bijgevolg vinden in de eindconclusie van de verwerende partij, m.n. het feit dat er geen vergunning voorhanden meer zou zijn.

De verzoekende partij is het – juridisch gezien - evenwel niet eens met de redenering die wordt opgebouwd om tot deze eindconclusie te komen. Het voelt voor de verzoekende partij enigszins ‘vreemd’ aan om de stelling van de verwerende partij te betwisten nu zij zich kan vinden in de eindconclusie hiervan. De verzoekende partij zet verder uiteen waarom zij van oordeel is dat er door de stilzwijgende beslissing van de deputatie terug een vergunning voorhanden is en waarom zij zich bijgevolg genoodzaakt zag om de voorliggende procedure in te stellen. De verzoekende partij heeft er evenwel geen probleem mee indien de Raad de stelling van de verwerende partij zou volgen nu dit voor haar betekent dat er geen vergunning meer is voor de desbetreffende werken aan het pand aan de Schaarstraat 15.

Voor wat de vergunningshistoriek betreft, verwijst de verzoekende partij hoofdzakelijk naar het inleidend verzoekschrift. Uw Raad heeft in het arrest van 17 juni 2014 de vergunningsbeslissing van 23 september 2010 vernietigd (RvVb 17 juni 2014, A/2014/0443). In het arrest van 17 juni 2014 heeft uw Raad een injunctietermijn van 3 maanden opgelegd aan de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen.

De Raad van State stelde in het arrest IMBOS van 17 maart 2015 dat deze injunctietermijn een vervaltermijn is én deze termijn dezelfde gevolgen heeft zoals bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO:

Uit de stukken van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat het voormelde arrest van 28 augustus 2012 een eindarrest is in de zin van het toen geldende artikel 4.8.26 VCRO. Dit arrest heeft tot gevolg dat de deputatie zich opnieuw geplaagd ziet voor de verplichting om over het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitspraak te doen. De deputatie beschikt daarvoor over de vervalltermijn bepaald in het toentertijd geldende artikel 4.7.23, § 2, VCRO tenzij, zoals te dezen het geval is, de duur van die termijn met toepassing van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid, VCRO wordt bepaald in het vernietigingsarrest van de RvVb zelf. Het vernietigingsarrest van 28 augustus 2012 van de RvVb wijkt enkel af van de duur van de vervalltermijn in het toentertijd geldende artikel 4.7.23, § 2, VCRO. Dit arrest wijkt niet af van de aard van de vervalltermijn in laatstgenoemde decreetsbepaling.

Het toentertijd geldende artikel 4.7.23, § 2, VCRO (huidig artikel 4.7.23, §2 VCRO) bepaalt het volgende:

“De deputatie neemt haar beslissing binnen een vervalltermijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep. Deze vervalltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in § 1, eerste lid. Indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervalltermijn, wordt het beroep geacht afgewezen te zijn.”

Hieruit kon de verzoekende partij afleiden dat – door de overschrijding van de injunctietermijn – het administratief beroep dat zij instelde tegen de stedenbouwkundige vergunning van het schepencollege van 26 maart 2010 was afgewezen. Nu de Raad van State oordeelde dat dit artikel 4.7.23, §2 VCRO ook na een vernietigingsarrest dezelfde gevolgen met zich meebrengt, is de verzoekende partij er vanuit gegaan dat de beslissing van het schepencollege terug herleefde. Het afwijzen van het beroep impliceert logischerwijze het herleven van de vergunning van het schepencollege.

Indien de beslissing van het college van burgemeester en schepenen volledig zou verdwijnen door de beslissing van de verwerende partij in graad van administratief beroep dan zou een nieuwe beslissing door de verwerende partij na een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nooit zin hebben. De verwerende partij moet – na een vernietigingsarrest waarbij er een injunctietermijn wordt opgelegd - namelijk opnieuw oordelen over het beroep dat tegen de beslissing in eerste administratieve aanleg werd ingesteld. Een vernietigingsarrest plaatst de partijen m.n. terug in de situatie waarin ze zich bevonden voor de vernietigde beslissing werd genomen . Indien de beslissing van het schepencollege volledig zou verdwenen zijn, dan zou een dergelijk (nieuwe) beslissing niet meer mogelijk zijn nu er – in dergelijke visie – niets meer is om over te oordelen.

Dit blijkt ook uit de relevante rechtsleer hieromtrent. Zie o.a. S. DENYS, “Rechtskarakter van de beslissingstermijn bevolen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen”

Een belangrijk gevolg van de kwalificatie van de injunctietermijnen als vervalltermijnen is de sanctie bij overschrijding ervan, nl. bevoegdheidsverlies ratione temporis: het vergunningverlenend bestuursorgaan (in beroep) wordt immers op basis van artikel 4.7.23, § 2 VCRO (reguliere procedure) resp. artikel 4.7.26, § 4, 4° VCRO (bijzondere procedure), geacht een fictieve vergunningsbeslissing te hebben genomen, nl. een stilzwijgende afwijzingsbeslissing, waardoor zijn bevoegdheid is uitgeput en er geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing (tot weigering of toekenning van de vergunning) meer kan worden genomen

Dit blijkt ook uit recente arresten van uw Raad. Zie bijvoorbeeld het arrest van het arrest RvVb 11 augustus 2015, nr. A/2015/0472, met een identieke historiek (m.n. vergunning door schepencollege, vergunning door deputatie, vernietiging RvVb en overschrijden injunctietermijn):

1. Verkavelingsaanvraag bij het college van burgemeester en schepenen.
2. Het college verleent de vergunning.
3. Een belanghebbende derde gaat in beroep bij de deputatie.
4. De deputatie wil het beroep niet in, en verleent op zijn beurt de vergunning.
5. De belanghebbende derde gaat in beroep bij de RvVb.
6. De RvVb vernietigt de beslissing en legt een beslissingstermijn op.
7. De deputatie verleent opnieuw de vergunning, maar na het verstrijken van de opgelegde termijn.
8. De belanghebbende derde gaat voor een tweede keer naar de RvVb tegen deze vergunningsbeslissing.
9. De RvVb vernietigt de nieuwe vergunning – genomen met bevoegdheidsoverschrijding - omwille van de rechtszekerheid. De RvVb legt geen nieuwe beslissingstermijn op, verwijzende naar het feit dat er na de vernietiging eigenlijk nog een stilzwijgende beslissing bestaat, die geacht wordt het beroep te hebben afgewezen:

Artikel 4.8.2, derde lid, VCRO moet dus worden samengelezen met artikel 4.7.23, §2 VCRO en behoort zo begrepen te worden dat de Raad enkel aangaande de duur van de op te leggen beslissingstermijn kan afwijken van de regeling waarin artikel 4.7.23, §2 VCRO voorziet. De overige voorzieningen van artikel 4.7.23, §2 VCRO, met name de aard van de termijn als vervaltermijn en het gevolg bij overschrijding van deze termijn, blijven van toepassing op de beslissing van de verwerende partij na een vernietigingsarrest van de Raad.

Uw Raad gaat er m.a.w. vanuit dat de stilzwijgende weigering moest worden aangevochten (en niet de laattijdige beslissing), wat betekent dat uw Raad er vanuit gaat dat deze stilzwijgende weigering – ook na een beroep bij de RvVb - een aanvechtbare rechtshandeling uitmaakt.

Uit de schriftelijke mededeling die de verwerende partij na het verstrijken van de termijn verstuurd blijkt dit overigens ook:

(...)

De verzoekende partij kon op basis van het bovenstaande er vanuit gaan dat de stilzwijgende bestuurlijke beslissing (met als gevolg het herleven van de beslissing van het schepencollege) een beslissing is die bij uw Raad kan worden aangevochten.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De stilzwijgende afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van 26 maart 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge is een volwaardige aanvechtbare bestuursbeslissing. Dit blijkt uit artikel 4.8.2, 1° VCRO (voorheen artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO) en de memorie van toelichting (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 189, nr. 561) en impliceert tevens dat de middelen die de verzoekende partij inroept noodzakelijk betrekking dienen te hebben op de stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de verzoekende partij wordt geacht te zijn afgewezen.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt hierdoor niet opnieuw een in laatste aanleg gewezen vergunningsbeslissing. Ingevolge de devolutive werking van het administratief beroep is de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij immers in de plaats gekomen van de uitdrukkelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge.

De stilzwijgende beslissing van de verwerende partij dient derhalve als een op zich staande en aanvechtbare, in laatste aanleg genomen administratieve rechtshandeling te worden beschouwd, tot stand gekomen via de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2 VCRO. Dit brengt evenzeer met zich mee dat de verwerende partij eigenlijk het ingestelde administratief beroep kennelijk zonder meer heeft afgewezen en, zoals in het voorliggende dossier, evenzeer kennelijk zonder meer een vergunning heeft verleend voor het aangevraagde.

2.

Het voordeel van de verzoekende partijen bij een gebeurlijke vernietiging van de stilzwijgende afwijzing van hun administratief beroep is dan ook evident gelegen in de omstandigheid dat de verwerende partij aldus wordt uitgenodigd om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen over hun administratief beroep.

Zij zal dan niet tot de vaststelling moeten komen dat haar termijn om een beslissing te nemen is verstreken aangezien haar een nieuwe termijn (al dan niet door de Raad in toepassing van artikel 37 DBCR-decreet) wordt verleend om een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Een termijn die ingaat de dag na de betekening van het arrest waarmee de stilzwijgende afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partijen in voorkomend geval wordt vernietigd.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij beroept zich op de schending van *“artikelen 5.1.0 en 19, lid 3 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: inrichtingsbesluit), artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen het artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO en de beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.”*

Zij licht toe:

“..."

doordat de bestreden beslissing op stilzwijgende wijze uitspraak doet over het administratief beroep van de verzoekende partij

terwijl door het stilzwijgend karakter van de verwerping van het beroep de deputatie (i) het advies van de PSA en (ii) de elementen die de verzoekende partijen hebben aangevoerd in hun bezwaarschrift en beroepsschrift niet op zorgvuldige wijze heeft onderzocht, en evenmin uit het dossier de materiële motieven blijken waarom de vergunning werd verleend.

en terwijl de deputatie de vergunningsaanvraag evenmin heeft afgetoetst aan het gewestplanvoorschrift 'woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde' en de goede ruimtelijke ordening,

zodat de deputatie de hoger vermelde artikels en beginselen van behoorlijk bestuur schendt

Toelichting bij het middel

De semi-industriële bakkerij is gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. Overeenkomstig artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit kan een bakkerij slechts toegelaten worden in een woongebied wanneer de goede ruimtelijke ordening dit toelaat. Meer concreet betekent dit dat in woongebied een verscherpte toets aan de goede ruimtelijke ordening geldt voor handel en ambacht. Ook uw Raad en de Raad van State bevestigen deze verscherpte toets .

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag steeds getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

De beroepsindieners hebben er in hun beroepschrift op gewezen dat de vergunning niet toegekend kan worden nu de exploitatie van de (semi- industriële) bakkerij op onaanvaardbare wijze hinder teweegbrengt voor de omwonenden. Alle verschillende hinderaspecten (geluid, geur, visuele hinder, aantasting van de privacy) werden hierbij op zeer omstandige wijze uiteengezet. De verzoekende partijen benadrukken dat de onmiddellijke omgeving een aantal zeer specifieke kenmerken vertoont die maken dat een semi-industriële bakkerij, bestemd voor het uitleveren van brood en banket aan externe verkopers (tearooms, koude bakkers, hotels, ...) volstrekt onverenigbaar is met de omgeving (zie hoger).

De PSA heeft dit alles ook bevestigd en stelt in zijn advies dat de aanvraag niet bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving en bijgevolg niet gerealiseerd kan worden binnen het desbetreffende woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

De verzoekende partijen stellen vast dat de stilzwijgende beslissing gekenmerkt wordt door een kennelijke onzorgvuldigheid van de toetsing aan het gewestplanvoorschrift woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde en de goede ruimtelijke ordening.

De bestreden beslissing is strijdig met de formele en materiële motiveringsplicht. Dit geldt in het bijzonder nu de verzoekende partijen een bezwaarschrift en beroepschrift hebben ingediend. In het bezwaarschrift en het beroepsschrift werden diverse bezwaren en opmerkingen gemaakt, die door de stilzwijgende verwerping van het beroep op geen enkele wijze in de besluitvorming werden betrokken, en die bijgevolg al evenmin werden beantwoord. Daarnaast kan worden verwezen naar het negatieve advies van de PSA dat niet wordt weerlegd in de bestreden beslissing.

Doordat een uitdrukkelijke beslissing afwezig is, heeft de deputatie onmogelijk op zorgvuldige wijze de aanvraag kunnen onderzoeken. Dit volstaat op zich om de bestreden

beslissing te vernietigen. Meer nog, elke vorm van motivering afwezig. Het is onmogelijk na te gaan op basis waarvan de deputatie geoordeeld heeft het beroep af te moeten wijzen.

De bestreden beslissing schendt het gewestplanvoorschrift 'woongebied' (artikel 5.1.0 K.B. 28 december 1972), de goede ruimtelijke ordening, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht.

*Het eerste middel is kennelijk gegrond.
..."*

2.

De verwerende partij antwoordt:

"...

1. Indien uw Raad van oordeel zou zijn dat het beroep toch ontvankelijk zou zijn, moet worden gewezen dat de rechtspraak van de Raad van State inzake de bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen niet altijd eenduidig is geweest.

Meer in het bijzonder kan verwezen worden naar het arrest van de Raad van State met nummer 222.258 van 22 januari 2013 (Dellaert) waarin overwogen wordt:

"5. De tussenkomende partij stelt dat "de vordering (...) zonder voorwerp (is) geworden". Zij betoogt dat de RvVb met het beroepen arrest dat gezag van gewijsde heeft, aan de verwerende partij bevolen heeft om een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van drie maanden die inmiddels is verstreken zonder dat de verwerende partij een nieuwe beslissing heeft genomen. Bij toepassing van artikel 4.7.23 § 2, tweede lid VCRO wordt hierdoor het administratief beroep van onder meer de tussenkomende partij geacht afgewezen te zijn en "beschikt (de verwerende partij) niet langer over de vereiste rechtsmacht om zich uit te spreken over het dossier". De tussenkomende partij leidt hieruit af dat de verzoeker "in dat opzicht (...) niet langer over het vereiste belang" beschikt. De verzoeker werd "immers impliciet in het gelijk gesteld". De tussenkomende partij stelt nog deze impliciet afwijzende beslissing ook aan te vechten voor de RvVb.

6. Artikel 4.8.2, derde lid VCRO bepaalt dat als de Raad een beslissing vernietigt, hij het bestuur dat de vernietigde beslissing nam, kan bevelen om een nieuwe beslissing te nemen binnen de termijn die hij bepaalt.

7. Artikel 4.7.23, § 2 VCRO bepaalt dat de deputatie in de administratieve beroepsprocedure haar beslissing neemt binnen een vervaltermijn van vijfenzeventig dan wel honderdvijf dagen en dat "indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervaltermijn (...) het beroep geacht (wordt) afgewezen te zijn".

8. De exceptie die steunt op de sanctie in artikel 4.7.23, § 2 VCRO voor het overschrijden van de door de RvVb bevolen termijn bedoeld in artikel 4.8.2, derde lid VCRO, faalt naar recht."

2. Het is dan ook niet zo dat er een vaste rechtspraak voorligt waarbij elk beroep tegen een beslissing buiten termijn zomaar aan de kant zou kunnen geschoven worden. Overigens de Raad voor de Vergunningsbetwistingen heeft reeds tal van arresten gevelde waarbij de termijnoverschrijding niet werd gesanctioneerd.

3. *In ondergeschikte orde indien uw Raad – in tegenstelling tot eerdere rechtspraak – thans van oordeel is dat er wel degelijk sprake is van een vervaltermijn en dus van een stilzwijgende afwijzing, wordt aan uw Raad verzocht ingeval van een gebeurlijke vernietiging om aan verwerende partij – gelet op het groot aantal dossiers – een nieuwe injunctietermijn op te leggen van minimum 6 maanden teneinde een formeel gemotiveerde, beslissing te kunnen nemen, rekening houdende met het eerder tussen gekomen arrest van uw Raad omtrent de eerder uitgewerkte motivering.*

Alsdan zal een nieuwe beslissing op een gemotiveerde wijze kunnen genomen worden binnen het door uw Raad bepaalde tijdsbestek en kan het beroep zijn definitief beslag kennen.

...

3.

De verzoekende partij voegt toe:

“ ...

In het eerste en enig middel werd aangetoond dat de verwerende partij het advies van de PSA en de elementen die de verzoekende partij heeft aangevoerd in het bezwaarschrift en beroepsschrift niet op zorgvuldige wijze heeft onderzocht. Bovendien blijkt uit de beslissing niet op welke gronden de vergunning werd verleend en of de verwerende partij de aanvraag heeft afgetoetst aan het gewestplanvoorschrift ‘woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde’ en de goede ruimtelijke ordening,

De verwerende partij verwijst in eerste instantie naar het feit dat de rechtspraak omtrent injunctietermijnen die door uw Raad worden opgelegd niet altijd eenduidig is geweest. De verwerende partij verwijst vervolgens naar de vroegere rechtspraak, waarbij het overschrijden van de injunctietermijn niet werd gesanctioneerd. De verwerende partij stelt op basis hiervan dat niet elk beroep tegen een beslissing buiten termijn zomaar aan de kant kan worden geschoven. De verwerende partij gaat niet in op de aangehaalde onwettigheden van de voorliggende stilzwijgende beslissing.

In ondergeschikte orde vraagt de verwerende partij om bij een vernietiging een ruimere beslissingstermijn.

Replik

5. De verzoekende partij heeft alle begrip voor de positie van de verwerende partij na het arrest IMBOS. Het is inderdaad zo dat er op basis van eerdere rechtspraak vanuit kon worden gegaan dat deze injunctietermijn geen vervaltermijn uitmaakte . Het standpunt uit het arrest IMBOS lag buiten hetgeen de verwerende partij (en de andere deputaties) zich redelijkerwijs aan konden verwachten.

Het arrest IMBOS heeft een duidelijke wijziging toegebracht aan de vroegere rechtspraak. In dit arrest oordeelde de Raad van State dat, als de Raad voor Vergunningsbetwistigen een bestreden vergunningsbeslissing vernietigt en in het kader van zijn injunctiebevoegdheid beveelt om binnen een bepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen, die termijn een ‘vervaltermijn’ is en geen ordetermijn. Hoewel er omtrent dit arrest reeds de nodige bedenkingen werden geformuleerd in de rechtsleer , kan men niet zomaar de gevolgen van dit arrest naast zich neerleggen.

De verzoekende partij heeft in haar verzoekschrift uitgebreid uiteengezet wat de gevolgen voor het voorliggend dossier zijn. In het verzoekschrift werd ook de (duidelijke) onwettigheid van de stilzwijgende beslissing aangetoond. Deze argumenten worden niet weerlegd door de verwerende partij. De verwerende partij herneemt hieromtrent dan ook hetgeen zij in haar inleidend verzoekschrift heeft uiteengezet.

De verzoekende partij kan zich vinden in het verzoek van de verwerende partij om een ruimere beslissingstermijn op te leggen.

Het middel is gegrond.

...

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partijen, op een ongemotiveerde wijze de beroepsgrievan van de verzoekende partijen in de administratieve procedure heeft afgewezen.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient de vergunningsaanvraag onder meer getoetst te worden aan bestaanbaarheid met de bestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde, alsook de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor, gelet op de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aangevraagde, ligt niet alleen een evidente schending van de motiveringsplicht voor doch tevens een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de planologische bestaanbaarheid en de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde. Dit laatste mede, maar niet uitsluitend, gelet op de vaststelling dat de beroepsgrievan van de verzoekende partijen niet werden ontmoet bij vermelde beoordeling.

Het middel is gegrond.

VII. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

De verwerende partij vraagt aan de Raad ingeval van een gebeurlijke vernietiging om aan verwerende partij – gelet op het groot aantal dossiers – een nieuwe injunctietermijn op te leggen van minimum zes maanden teneinde een formeel gemotiveerde, beslissing te kunnen nemen, rekening houdende met het eerder tussen gekomen arrest van uw Raad omtrent de eerder uitgewerkte motivering. De verzoekende partij stelt expliciet dat zij zich kan vinden in het verzoek van de verwerende partij om een ruimere beslissingstermijn op te leggen.

De Raad ziet, mede gelet op het fiat van de verzoekende partij, geen redenen om het verzoek van de verwerende partij af te wijzen..

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep tot vernietiging uitgaande van de tweede, derde, vierde en vijfde verzoekende partij is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE is onontvankelijk.
3. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba CARPE DIEM is ontvankelijk.
4. De Raad vernietigt de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 26 maart 2010 die aan de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleent voor het plaatsen van een dak boven motoren wordt afgewezen.
5. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
6. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de eerste tussenkomende partij.
8. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tweede tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 augustus 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER